

Guia didàctica
per a secundària

DESMUNTANT ESTEREOTIPS:
**PERSONES
MIGRANTS I
REFUGIADES**

#DerechosEnMovimiento

AMNISTIA
INTERNACIONAL

OXFAM Intermón

INFORMACIÓ PRÈVIA

Amnistia Internacional i Oxfam Intermón, davant de la greu situació de crisi humanitària que estan patint moltes persones migrants a tot el món, impulesem un treball educatiu i de denúncia adreçat a nens, nenes i joves de centres educatius de tot l'Estat espanyol.

Aquesta proposta s'afegeix a les accions que les dues organitzacions realitzen habitualment a través de les seves campanyes:

#YoAcojo

#BuscandoRefugio

MATERIAIS I RECURSOS PER FACILITAR EL TREBALL A L'AULA SOBRE FENÒMENS MIGRATORIS

Amb aquesta guia didàctica "Desmuntant Estereotips: persones migrants i refugiades", Amnistia Internacional i Oxfam Intermón oferim una proposta per aprofundir en el coneixement i l'anàlisi crítica dels fenòmens migratoris al món, adreçada a estudiants i estructurada en tres sessions de treball.

A més d'aquest material, ambdues organitzacions tenim altres propostes per abordar aquesta temàtica a l'aula en les diferents etapes.

Selecciona els materials que s'adaptin millor a les vostres necessitats i interessos en els enllaços següents:

[redescuelas.es/amnesty.org/
derechos-en-movimiento/](https://redescuelas.es/amnesty.org/derechos-en-movimiento/)

[oxfamintermon.org/ca/que-fem/campanyes-
educacio/educacio/derechoamoverse](https://oxfamintermon.org/ca/que-fem/campanyes-educacio/educacio/derechoamoverse)

OBJECTIUS

de la guia didàctica

1

Comprendre la realitat de les persones en moviment
i les causes que originen els processos migratoris

2

Reduir els estereotips negatius sobre les persones en moviment

3

Comprendre les vulneracions de drets humans
que pateixen les persones en moviment en els processos migratoris

4

Fomentar l'acció contra les injustícies que pateixen
les persones en moviment

CONTINGUT

— p.4 —

ESTEREOTIP #01

Les persones en moviment són arreu del planeta, no només a Europa!

— p.8 —

ESTEREOTIP #02

Les persones en moviment no són únicament víctimes.
Canvien les nostres vides i les milloren.

— p.13 —

ESTEREOTIP #03

La immigració no és un problema.

ESTEREOTIP #01

LES PERSONES EN MOVIMENT SÓN ARREU DEL PLANETA, NO SOLAMENT A EUROPA!

En efecte, no només a Europa hi ha persones refugiades. La situació del Pròxim Orient i l'Àfrica subsahariana ha suposat el desplaçament forçat de persones més gran dels últims temps a causa de la inestabilitat a l'Iraq, el conflicte de Palestina i, sobretot, l'esclat de la guerra a Síria el 2011. El nombre de persones en cerca de protecció s'ha incrementat significativament, i el 2015 es va arribar a la xifra d'11,7 milions de persones desplaçades, comptant només les procedents de Síria.

Síria representa la crisi de refugiats més gran del món, però no és l'única. Hi ha altres grans poblacions que han hagut de desplaçar-se dins o fora del seu país d'origen, com les de Myanmar, Eritrea, República del Congo, Iraq, Nigèria, Sudan o República Centreafricana.

A l'Amèrica Central s'ha produït un augment de la violència en països com El Salvador, Guatemala i Hondures, i com a conseqüència, milers de dones, homes, nenes i nens van abandonar les seves llars el 2015. Concretament, el nombre de persones sol·licitants d'asil i refugi va passar de 8.052 el 2010 a 109.800 el 2015, que representa un augment del 597 %.

Els països en vies de desenvolupament o països pobres acullen de manera desproporcionada 13,9 milions de persones refugiades al món, que suposa el 86 % del total, enfront dels 2,2 milions que alberguen els països de regions més desenvolupades. Només tres països, Turquia, Jordània i el Líban, acullen el 95 % de les persones que fugen de Síria. Aquests països manquen dels recursos econòmics, les infraestructures i l'estabilitat necessària per oferir-los l'atenció que necessiten.

SESSIÓ SOBRE L'ESTEREOTIP 1: ON SÓN LES PERSONES REFUGIADES DEL MÓN?

Sobre l'activitat:

L'activitat consta de dues parts:

1. Situació actual: sensibilitza l'alumnat sobre la distribució no equitativa de les persones refugiades al món, perquè compreguin la necessitat de compartir més responsabilitats.
2. Possibles solucions: ajuda'ls a explorar possibles solucions per compartir la responsabilitat. Es vincula amb la campanya i la proposta d'Amnistia Internacional.

Temps necessari: 50 minuts

Preparació i recursos

- Globus repartits en cinc bosses com s'indica més avall (es pot modificar el nombre de globus segons la dimensió del grup). És important que exigeixi cert esforç acabar la tasca, ja que la situació de les persones refugiades no és senzilla i suposa un repte. La proporció es pot establir de la manera següent: opció 1, cada globus equival a 50.000 persones refugiades; opció 2, a 75.000, i opció 3, a 100.000. Per a grups de 30 participants es recomana l'opció 3.

Grup	Opció 1	Opció 2	Opció 3
1. Amèrica	15	10	7
2. Àfrica	88	59	44
3. MENA*, inclosa Turquia	104	70	52
4. Europa, exclosa Turquia	38	25	19
5. Àsia i Oceania	77	51	38

* Pròxim Orient i Nord d'Àfrica

- Una diapositiva o paperògraf on s'indiqui la ubicació de les persones refugiades al món (vegeu les xifres que apareixen més avall).
- Cinc folis, amb el número de cada grup [1-5].
- Un espai prou gran per encabir-hi tots els alumnes participants.

Suggeriments de facilitació:

1. És important no dir-los què representen els globus ni revelar-los la regió en la qual estan fins a completar la primera part de l'exercici.
2. És essencial que el nombre d'integrants per grup tingui una relació aproximada amb la quantitat de recursos amb què compta aquesta regió concreta per tal de fer front a la situació. Així, els grups de les regions que tenen més recursos han de tenir més participants, i viceversa. Això és fonamental perquè s'adonin que la majoria de les persones refugiades desplaçades viuen en regions que disposen de recursos relativament escassos, mentre que en les regions que disposen de recursos abundants, com Europa, de fet hi viuen molt poques persones refugiades.

Per exemple, de cada 30 participants, 11 estarien en el grup 1 (Amèrica); 3 en el grup 2 (Àfrica); 2 en el grup 3 (MENA); 11 en el grup 4 (Europa), i 3 en el grup 5 (Àsia i Oceania).

3. A fi de contrastar la reflexió del grup sobre les possibles solucions i conèixer els missatges d'Amnistia Internacional, pots fer ús de la informació que trobaràs en aquest material sobre la campanya Yo Acojo.

PART 1: LA SITUACIÓ ACTUAL

Pas 1

Activitat amb globus (10 minuts)

Si esteu en un espai obert, pots dividir-lo en regions del món (com si fos un mapa), i situar un foli numerat al terra de cada regió: grup 1, Amèrica; grup 2, Àfrica; grup 3, MENA (Pròxim Orient i Nord d'Àfrica); grup 4, Europa; grup 5, Àsia i Oceania.

1. Distribueix els alumnes en cinc grups i numera'ls; poden estar-se drets o asseguts. Els grups representen aquestes cinc regions del món. El nombre de participants de cada grup ha de reflectir la proporció aproximada dels recursos que té cada regió. En els grups d'Europa i d'Amèrica del Nord hi ha d'haver el nombre més gran de persones, ja que en aquestes dues regions hi ha més recursos que en les altres. **Important:** en l'apartat "Suggeriments de facilitació" hi ha un exemple sobre com pots dividir els grups.
2. Segons el nombre de participants, pots designar un parell d'"observadors" perquè es moguin entre els grups durant l'activitat i observin el que succeeix. També pots demanar-los que s'assegurin que ningú no se'n va del seu grup.
3. Reparteix les bosses de globus entre els grups segons el número assignat i explica'ls que cada grup ha d'inflar tots els globus que hi ha a la seva bossa, i alhora, ocupar-se'n. Adverteix-los que tenen 5 minuts per inflar tots els globus. Quan hagin acabat, poden quedar-se on són fins que s'acabi el temps.

Pas 2

Posada en comú i reflexió (20 minuts)

1. Després de l'activitat, demana als alumnes que es quedin on són i que reflexionin amb el seu grup sobre les preguntes següents (5 minuts):
  - Què han observat?
  - Què els ha semblat aquest exercici?
2. Demana a quatre o cinc participants que comparteixin les seves reflexions. Tracta d'escollir persones de diferents grups i també observadors, si els has inclòs (5 minuts).
3. Demana als grups que reflexionin sobre la qüestió següent (5 minuts):
  - Què creuen que té a veure amb la situació de les persones refugiades al món?
4. En acabat, demana'ls que comparteixin les seves idees amb altres companys. Escriu les idees principals en un paperògraf a la pissarra (5 minuts).

PART 2: QUÈ FARIES?

Pas 3

Activitat amb globus (5 minuts)

Informa els grups que han de continuar inflant la resta dels globus. Ara ja saben que els globus representen persones refugiades i no poden deixar de cuidar els que ja estan inflats. Tenen 5 minuts i poden decidir com s'ho fan. Deixa que ho decideixin ells. Els observadors continuaran observant.

Pas 4

Posada en comú i reflexió (15 minuts)

1. Un cop acabada l'activitat, demana als participants que es quedin on són i que reflexionin amb el seu grup sobre les preguntes següents (5 minuts):
  - Què ha passat? Què han fet?
  - Com s'han sentit?
  - Han aconseguit inflar tots els globus?
2. Escriu en el paperògraf o pissarra les diverses solucions que han adoptat els grups.
3. Per acabar, relaciona aquestes solucions amb les que proposa Amnistia Internacional en la campanya Yo Acojo. Utilitza la informació i els recursos del dossier per preparar-te i tenir la informació bàsica per dur a terme l'activitat. Pots convidar les persones que ho vulguin a participar en la campanya i actuar.

ESTEREOTIP #02

LES PERSONES EN MOVIMENT NO SÓN NOMÉS VÍCTIMES. CANVIEN LES NOSTRES VIDES I LES MILLOREN.

“Els migrants no són una amenaça, són una oportunitat, venen amb valors, venen amb moltes coses boniques... Els pobres són la reserva espiritual del món.”

Padre Alejandro Guerra Solalinde, Oaxaca, 2010

Cada dia moltes persones prenen la decisió de deixar les seves cases, comunitats, llars o països, i malgrat que aquest fet avui és més visible que mai pel gran nombre de persones desplaçades al món, ja fa molts anys que s'esdevé.

Totes les persones tenen dret a moure's lliurement i a sortir de qualsevol país, tal com recull l'article 13 de la Declaració Universal de Drets Humans. Els que prenen la decisió de sortir del seu lloc d'origen, perseguits o no, deixen enrere projectes de vida i familiars, però s'emporten els seus costums i els seus coneixements, experiències professionals i personals, que poden aportar al lloc al qual es desplacen. Hi ha una tendència social a mirar aquestes persones com a víctimes a les quals cal salvar de situacions insofribles, i és una mirada que, al seu torn, difonen i promouen alguns mitjans de comunicació i governs.

Lluny d'aquesta idea hi ha persones com Ghias Aljundi, siríà que va fugir al Regne Unit fa 18 anys.

“Ningú no se'n volia anar de Síria. Som de Tartus, una preciosa ciutat de la costa mediterrània. Però vaig passar quatre anys a la presó i em torturaren per la meua feina com a periodista i pels drets humans, i vaig fugir al Regne Unit el 1999”. Des de fa un any ajuda com a voluntari les persones refugiades que arriben de Grècia. “Quan els donem la benvinguda, senten esperança; necessiten això més que qualsevol altra cosa. Necessiten sentir-se integrats, que no molesten. Això retorna a les persones la seva humanitat i dignitat.”

El paper que juguen les persones en moviment en les societats de destí, per mitjà de la seva contribució social, econòmica i cultural, és fonamental per als països receptors. Contribueixen al seu desenvolupament econòmic, així com a la construcció de l'estat de benestar, a la incorporació de la dona al món laboral i al manteniment de les poblacions. L'Organització Internacional per les Migracions (OIM), en el seu informe sobre les migracions al món de l'any 2015, assenyala que hi ha investigacions que demostren que la migració pot tenir un efecte transformador i que pot ajudar a reduir la pobresa quan les persones segueixen estratègies de subsistència basades en el manteniment de vincles amb múltiples llocs i patrons de mobilitat circular. Els Estats solen passar per alt les aportacions que realitzen aquestes persones, per bé que des d'organismes Internacionals com les Nacions Unides destaquen la necessitat que ocupin un lloc central en les agendes de migració i desenvolupament, nacionals i mundials.

**SESSIÓ SOBRE
L'ESTEREOTIP 2:
“DESCOBRINT
VIDES” (TREBALL DE
RECERCA)**

Sobre l'activitat:

Per mitjà d'aquesta activitat, basada en el treball de recerca que facin els alumnes distribuïts per grups, es tractaran a l'aula aspectes relacionats amb els estereotips i els prejudicis que existeixen en la societat pel que fa a la migració, i l'actualitat en matèria de refugiats.

Temps necessari:
2 sessions de 45-60 minuts

Preparació i recursos

- Aquesta activitat parteix del treball previ d'investigació que han de fer els alumnes (dividits en grups de quatre o cinc) sobre la migració al seu barri o centre educatiu. Tots els grups posaran en comú els seus treballs. L'objectiu és elaborar la història de vida d'una persona migrant (de primera o de segona generació), posteriorment posar en comú la feina i finalment debatre sobre si ha canviat la nostra percepció de les persones migrants i refugiades (estereotips i prejudicis).

Suggeriments de facilitació:

El mètode d'investigació més senzill i atractiu per als alumnes és l'entrevista. Hi ha dues possibilitats per a la realització d'aquest taller:

1. Poden entrevistar persones del centre educatiu, del barri, familiars, etc.
2. Si el centre ho sol·licita, Amnistia Internacional pot facilitar-vos el contacte amb entitats a fi que la sessió sigui impartida per alguna persona en situació de migració o refugiada que expliqui la seva pròpia història de vida.

Tingueu en compte que per a aquesta activitat calen dues sessions: una per preparar la investigació amb el grup (que pot escurçar-se o ampliar-se en algunes sessions), i una altra en què els grups exposen els treballs. Aquesta activitat es pot adaptar quant a temps i quant al format de presentació del treball de recerca.

PART 1: PREPARACIÓ DE LA INVESTIGACIÓ

Pas 1

Presentació (5 minuts)

Divideix la classe en grups de quatre o cinc persones. Comenta breument el temps que tindran per realitzar la investigació (una setmana o dues) i quan exposaran el seu treball a classe.

Pas 2

Ens preparem (25 minuts)

1. Facilita a cada grup una fitxa de QÜESTIONS PRÈVIES A LA RECERCA.
2. Explica'ls que hauran d'elaborar un qüestionari/guio en la sessió d'avui, que els servirà per a l'entrevista.
3. Informa'ls de quan hauran d'exposar el seu treball.

Pas 3

Aprenem d'altres grups (15 minuts)

1. Dedica el final de la sessió a posar en comú el que ha fet cada grup. Algunes preguntes d'un grup poden ser útils per a un altre grup.
2. Facilita a cada grup una fitxa de PREGUNTES QUE NO PODEU OBLIDAR.

PART 2: COMPARTIM LES INVESTIGACIONS

Pas 4

Compartim el que hem après (50 minuts)

1. Selecciona una data o més d'una per a l'exposició dels treballs.
2. Determina l'ordre en què els grups faran les seves exposicions.
3. Adverteix-los que no hi ha un format concret per a l'exposició, i que poden servir-se d'un Power Point, un vídeo editat que reculli el més rellevant de l'entrevista, un còmic o un mural.

RECURSOS ADDITIONALS

Qüestions prèvies a la investigació:

Aquest treball d'investigació pretén conèixer la història de persones que han pres la decisió de desplaçar-se del seu país d'origen. Per aquest motiu, les eines principals són l'escolta i l'observació.

Abans de començar cal:

- Buscar una persona representativa a la qual es pugui entrevistar.
- Indagar les condicions bàsiques de la seva vida: salut, cultura, ambient social.
- Tenir en compte qüestions sobre la seva cultura i el seu país d'origen, buscar informació sobre el país i les condicions de vida allà.
- Distribuir les tasques: qui busca informació general, qui es posa en contacte amb la persona a entrevistar, qui farà les preguntes, etc.

A l'hora de l'entrevista:

- És important buscar un espai còmode i segur per a la persona entrevistada.
- Cal demanar permís per gravar l'entrevista i no perdre cap detall ni distorsionar el relat de la història. A més, aquesta gravació pot servir per fer un vídeo per a l'exposició.

Preguntes que no podeu oblidar:

- Quin és el vostre país de procedència?
- Quins motius us van portar a abandonar el vostre país?
- Patíeu la vulneració d'algun dels vostres drets? Quin o quins?
- Quant temps fa que va arribar?
- Us va costar molt prendre la decisió?
- Quina és la vostra història des que va deixar la vostra terra i la vostra família?
- Quines dificultats i quines facilitats heu trobat aquí?

ESTEREOTIP #03

LA IMMIGRACIÓ NO ÉS UN PROBLEMA

En el debat públic sobre les persones en moviment sovint prevalen les veus negatives, tot i que no sempre són les majoritàries. Els governs, en funció dels compromisos adquirits en relació amb els drets humans, han de protegir les persones migrants, refugiades i que fugen dels seus llocs d'origen, i vetllar perquè no es vulnerin els seus drets fonamentals.

Alguns governs han generat una visió negativa de les persones que arriben i cerquen ajuda, perquè les vinculen amb la delinqüència i la generació de conflictes, de manera que sembren la por i prenen mesures restrictives de l'accés i l'acollida de persones necessitades de protecció internacional. Argumenten que no disposen de recursos per compartir la responsabilitat, mentre que uns pocs països, amb menys recursos, acullen milions de persones refugiades. Els discursos de la por es basen en arguments com que les comunitats i les escoles es veuran desbordades, així com que els serveis a la ciutadania es col·lapsaran. Les situacions de crisi no poden servir als Estats per evadir les seves responsabilitats i obligacions en matèria de drets humans i, tanmateix, la crisi mundial de refugiats ha servit per consolidar respostes basades en la seguretat i la unilateralitat, en lloc d'actuar com a catalitzadora per a una resposta col·lectiva basada en els drets humans.

Hi ha Estats que continuen donant prioritat a polítiques de dissuasió i a mesures destinades a bloquejar l'arribada de refugiats i sol·licitants d'asil, al mateix temps que fan recaure la responsabilitat de la protecció en els països situats en la regió de desplaçament immediata o en la perifèria d'aquesta zona. Això podria provocar, entre altres efectes, un augment del racisme i la xenofòbia vers aquestes persones.

Amnistia Internacional va encarregar a GlobeScan, una consultoria d'investigació, una enquesta a 27.000 persones de posicions econòmiques i culturals diverses. Es va fer en un total de 27 països, segons l'Índex de Benvinguda als Refugiats, amb l'objectiu de conèixer amb quin grau de proximitat acceptarien l'arribada de persones refugiades (casa, barri, localitat, país) o si la rebutjarien. Els resultats mostren que existeix un grau de suport molt alt a tot el món:

- Un 80 % les acolliria al seu país.
- D'aquests, un 40 % les acolliria a casa seva o al seu barri.
- Només el 17 % els prohibiria l'entrada al seu país (davant el 80%, que rebria persones refugiades amb els braços oberts).

A tot el món, dues de cada tres persones (66 %) opinen que els seus governs han de fer-hi més per ajudar les persones refugiades. Així ho pensa el 84 % de la població jordana, el 76 % de l'alemanya i el 74 % de la grega. A Kenya, país que acull gairebé 600.000 persones refugiades (entre elles, 413.000 procedents de Somàlia), el 65 % de la població comparteix aquesta opinió.

Dels 27 països de l'enquesta, només 9 s'han compromès a acollir part dels 4,8 milions de persones refugiades procedents de Síria, però entre tots no han sobrepassat la xifra de 174.000 persones.

L'estudi demostra que la població està disposada a donar-los la benvinguda, de manera que el discurs polític contrari a l'arribada de refugiats no es correspon amb el punt de vista del gruix de l'opinió pública.

SESSIÓ ESTEREOTIP 3: POSEM ETIQUETES

Sobre l'activitat:

Es tracta de fer reflexionar els joves sobre les idees que tenen amb relació a les persones refugiades.

L'activitat es realitza en tres passos. El primer és una dinàmica en la qual hauran de posar unes etiquetes –que prèviament han escrit en funció de les preguntes proposades– en una silueta que simbolitza una persona que ve d'un altre país. En el segon pas es reparteixen unes fitxes amb històries de persones en moviment, que després es contrasten. El tercer pas és una reflexió final sobre l'activitat.

Temps necessari:
45-60 minuts

Preparació i recursos

- Paper continu.
- Retoladors/llapis de colors.
- Cel·lo.
- Recursos addicionals: poema de Rubimbo Bungwe.
- Recursos addicionals: targetes de casos.

Suggeriments de facilitació:

És possible que a l'hora de realitzar les siluetes (pas 1), l'alumnat tendeixi a dibuixar siluetes masculines. Per tal de tenir en compte l'enfoc de gènere a l'aula, et proposem dues opcions:

1. Demana que uns grups dibuixin siluetes femenines i altres, masculines.
2. Si no els fas aquesta indicació i finalment totes les siluetes són masculines, incorpora alguna pregunta sobre aquesta qüestió en la posada en comú: "Per què creieu que totes les siluetes són masculines?", i fes que hi reflexionin.

Pas 1

Posar al descobert els prejudicis i els estereotips del grup (15 minuts)

Divideix la classe en grups d'entre quatre i set persones i dóna a cada grup un paperògraf d'1,5 metres, retoladors i folis retallats (almenys vuit "etiquetes").

Demana als grups que dibuixin una silueta d'una persona en el paperògraf:

- En la part superior del paperògraf han d'escriure: "Persona en moviment".
- En les etiquetes han d'escriure característiques/adjectius que consideren que tenen aquestes persones i les han d'enganxar al voltant de la silueta.

Pas 2

No m'agraden les meves etiquetes! (10 minuts) i coneixem històries reals (15 minuts)

Es treballarà sobre casos, reals o inventats, de persones que han sigut o són agents actius de canvi en el seu país, en el seu lloc d'acollida, etc., de manera que es modificarà la visió inicial dels alumnes sobre aquesta realitat.

Entrega a cada grup una còpia del POEMA DE RUBIMBO BUNGWE i demana'ls que dediquin 10 minuts a comentar-lo:

- Hauran de ratllar l'encapçalament del paperògraf i posar nom a la persona en moviment que han dibuixat.

Entrega a cada grup una TARGETA DE CASOS amb la història d'una persona en moviment i digue'ls que disposen de 15 minuts:

- Hauran de comentar quines característiques té la persona de la targeta, a més d'indicar què els ha suggerit la història que els ha tocat llegir, què poden fer en la seva comunitat per donar millor acollida a les persones refugiades, què creuen que poden aportar aquestes persones a la societat en la qual s'integren, i si ha canviat en alguna cosa el que pensaven sobre les persones en moviment.
- Hauran de rellegir les etiquetes que han enganxat a la silueta en començar l'activitat, i dir si ha canviat en alguna cosa el que pensaven prèviament sobre aquestes persones. En aquest cas, poden donar la volta a l'etiqueta i escriure al dors la nova característica que abans no havien tingut en compte.

Pas 3

Posada en comú (10 minuts)

Demana als alumnes que posin en comú el que han treballat en el pas 2, i que cada grup expliqui el canvi d'etiquetes i com s'han sentit durant la sessió. Pregunta què els ha semblat l'activitat i si coneixen algun cas en la seva comunitat. Fes una petita reflexió final sobre totes les idees que heu treballat.

Poema de Rubimbo Bungwe

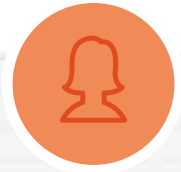

*“Refugiat”, per Rubimbo Bungwe, 14 anys
Zimbabwe, 2002*

I llavors tenia un nou nom, refugiat.
Estrany que un nom nou m'allunyi de mi mateix,
El meu passat, la meva personalitat i esperança.
Estrany aquest refugiat.
Molts sembla que comparteixen aquest nom, refugiat.
Encara compartim moltes diferències.

No hi estic bé amb el meu nom nou.
Vull compartir el meu passat, recuperar el meu orgull
per mostrar-lo. Jo també, amb el temps, oferiré més
que tot allò que he manllevat.
Per ara, el consol que busco
resideix en el vell, encara nou nom
que he escollit, amic.

Targetes de casos [pàgines 18 i 19]

Les històries de persones en moviment que apareixen en aquesta activitat són fictícies, si bé Amnistia Internacional ha investigat sobre casos similars en alguns d'aquests països.

Història 1: ALIAH

L'Aliah és una violinista israeliana de 21 anys, nascuda a Jerusalem en una família cristiana. Els seus pares tenien una botiga de productes ecològics fins fa tres anys, que van haver de tancar-la. Disposaven d'uns estalvis i van decidir anar-se'n a viure a l'Argentina. Uns familiars dels seus pares hi havien emigrat i els havien explicat que hi van trobar una acollida molt bona. A Israel, el 4 % de la població és cristiana, i els seus pares volien viure en una societat on el cristianisme fos la religió majoritària. L'Aliah va estudiar música des dels 12 fins als 18 anys al conservatori de la seva ciutat. Als 19 anys va ser contractada per l'Orquestra Filharmònica de Jerusalem per fer algunes suplències, i als 20 anys va obtenir una plaça de violinista en aquesta formació. Es va educar en un institut públic amb persones de cultures i religions diverses. Els seus pares van comptar amb l'ajuda que les autoritats i associacions locals proporcionen a les persones refugiades. Al començament va ser dur, però de mica en mica la seva situació va anar millorant. L'Aliah va migrar amb els seus pares a Buenos Aires i al cap d'un any es va independitzar i se'n va anar a viure a Quito, on la va contractar l'orquestra filharmònica local. Aquest any s'ha fet d'una associació educativa amb la qual col·labora fent xerrades sobre tolerància, història de les religions i diversitat cultural.

Història 2: VÍCTOR

El Víctor és un professor d'educació física de 25 anys. El 2010 treballava a la ciutat mexicana de Jalisco, quan es va produir un canvi de govern que va comportar un nivell molt alt de corrupció i fou acomiadat de la feina. Nascut en una família humil, al Víctor no li feia por haver d'emigrar per canviar de vida. La seva existència a Jalisco va esdevenir insostenible, i va decidir marxar amb l'esperança de començar una vida lluny de la pobresa. Quan la seva situació va empitjorar, va decidir anar-se'n a Boston. La seva germana havia sigut refugiada i havia viscut en aquesta ciutat anys enrere. En arribar a Boston va demanar ajuda a una associació de persones llatines, en la qual va conèixer gent que havia abandonat el seu país per motius diversos. Li va costar algun temps adaptar-se, però tanmateix li va agradar molt poder parlar amb persones que havien viscut el mateix que ell. Va trigar a trobar feina, però finalment es va adaptar a la ciutat sense problemes perquè és una persona tenaç i positiva. Actualment col·labora en una associació que ajuda persones joves a crear associacions educatives.

Història 3: ANDREA I MARCUS

L'Andrea i el Marcus vivien a Freetown, Sierra Leona. L'Andrea treballava com a cap de recursos humans en una empresa d'arquitectura als afores de la ciutat. El Marcus va estudiar odontologia a la universitat de la seva ciutat i es va llicenciar el 2005 amb bones qualificacions. L'any següent va muntar un consultori amb uns companys de professió. L'Andrea i el Marcus estan casats i tenen una nena de tres anys, la Marta. Fins al 2014, no els havia passat mai pel cap la idea que potser ells també es veurien obligats a marxar de casa seva. Un dia van acomiadar l'Andrea de la feina i el Marcus es va veure obligat a tancar el seu negoci. Van parlar amb uns amics que els van suggerir de marxar, i després de parlar-ne van decidir anar a Birmània. Van comprar els bitllets per viatjar però els van enganyar, i no sabien què els podia passar ni si se'n sortirien. En arribar a Birmània, van viure en primera persona el drama dels refugiats. Afortunadament van rebre l'ajuda d'algunes persones que els van fer més fàcil passar aquell tràngol. Al cap d'un any, la Marta va començar a anar a l'escola i avui ja se sent molt integrada en la seva nova ciutat. L'Andrea i el Marcus decidiren apuntar-se a una associació de Birmània on ajuden persones grans.

Història 4: DRAZAN

El Drazan, de Tailàndia, té 29 anys i va estudiar ciències polítiques. Era membre del segon partit polític més important de la seva ciutat i col·laborava activament en associacions polítiques de la seva comunitat. Com moltes altres persones, va decidir lluitar contra l'exclusió social i la marginalitat que estava vivint i se'n va anar a Alemanya. Recorda sentir la falta de solidaritat que es viu en la societat, i alhora, la sort d'haver tingut una bona acollida, perquè ha conegut altres persones que no han pogut progressar per manca de suport. Va ser refugiat durant gairebé un any, fins que va trobar feina en una fàbrica tèxtil. Quan va aconseguir alguns estalvis es va matricular per fer un màster a la universitat i es va fer membre d'una organització política local. Va començar a participar en la vida pública de la seva comunitat i fa dos anys que va ser nomenat assessor de l'equip de govern del partit de l'oposició a la seva ciutat.

DESMUNTANT ESTEREOTIPS:

**PERSONES
MIGRANTS I
REFUGIADES**

#DerechosEnMovimiento

Autoria: Amnistía Internacional y Oxfam Intermón
Diseny i edició: Estudi Lluís Torres
Correcció lingüística: Susana Díaz
Traducció: Marga Garriga Gorina

AMNISTIA
INTERNACIONAL

OXFAM Intermón